

[Brixtofte]

Det andet var det, ministeren sagde om den kvarte milliard kroner i besparelse, som skulle have været gennemført på det område, men som ikke kommer, og hvor vi siger: hvor bliver den af? Hvad skal kommunerne gøre i det næste år? Vi siger, at der er en hel række andre besparelser, som vi allerede nu mener ikke bliver til noget. Jeg har nævnt kontanthjælpsområdet, og der vil være andre områder. Hvad skal kommunerne gøre?

Det er da klart, at det er regeringens og forligspartiernes ansvar, at det nu bliver sværere for kommunerne at holde kommuneskatten nede. Hvis nogle kommuner kommer i den vanskelige situation, at de ikke kan undgå en forhøjelse af kommuneskatten, så er det klart, at det er regeringens og forligspartiernes skyld, for de har igennem en dårlig lovgivning gjort det vanskeligere for kommunerne at føre en ordentlig udgiftspolitik. Det ansvar kan de ikke løbe fra.

Jeg forstår på ministeren, at socialdemokratiet, som ministeren sagde, ikke hopper på den. Nej, der er ikke nogen, der skal hoppe på den. Det er en konstatering af facts, sådan er det. At vælgerne måske ved kommunevalget til efteråret er opmærksomme på det forhold, har vi i venstre ikke noget imod.

Erik B. Smith (S):

Man kunne måske have håbet, at det ikke var nødvendigt med en yderligere omgang vedrørende dette lovforslag, der alene omhandler betalingsreglerne for dagsinstitutioner og for formidlet dagpleje. Men når hr. Brixtofte fremturer, når han i sit første indlæg siger, at hele socialindkomstlovgivningen er sjuskeri, når han siger, at der er tale om en regnefejl på en halv milliard kroner, og at man i øvrigt ikke har kunnet vriste beregninger fra ministeriet, og at man nu skylder en besparelse på 250 mill. kr., så må det måske være tilladt at erindre om, at bortset fra et enkelt ændringsforslag, som betød en besparelse – det var i øvrigt et ændringsforslag, venstre senere stemte imod, da det kom i den såkaldte fase 2-lovgivning, nemlig indregning af arbejdsgiveradministrerede pensionsordninger – stillede venstre lutter ændringsforslag, der alle sammen var udgiftkrævende. Og nu skal vi altså høre venstres ordfører komme og slå socialdemokratiet og regerin-

gen i hovedet med, at man skylder en besparelse på 250 mill. kr.

Det forekommer også ejendommeligt, at det, til trods for at der er udsendt en ganske grundig redegørelse for, hvori misforståelserne eller fejlene er opstået med hensyn til det forventede merprovenu, som blev et tab, ustandselig skal betegnes som en regnefejl på en halv milliard kroner, og at den kunne være undgået, hvis man havde kunnet »vriste beregningerne fra socialministeren«. Hvis hr. Brixtofte havde læst den redegørelse, så ville hr. Brixtofte også være klar over, at det drejede sig om nogle forkerte forudsætninger for de beregninger, der blev foretaget. Disse forudsætninger ville hr. Brixtofte næppe have været i stand til at gennemskue, når heller ikke Danmarks Statistik var i stand til at gennemskue, at de oplysninger, de fik, ikke var rigtige.

Agnete Laustsen (KF):

Det er forståeligt, at regeringen og forligspartnerne ønsker en så kort debat om dette som muligt og siger, at det er uforståeligt, at vi andre fremturer. Naturligvis fremturer vi, for man kan ikke komme uden om, at der er tale om en regnefejl på en halv milliard kroner, og det er derfor væsentligt at finde ud af, hvem der skal bære dette tab, kan vi godt kalde det, på en halv milliard kroner.

Socialministeren siger, at det sandelig er de lokale borgmestre rundt omkring, uanset hvilken partifarve de har, der må påtage sig ansvaret for, om de vil sætte skatteprocenten op eller ej. Det kan ikke være de lokale borgmesteres opgave at tage ansvaret for dette. Det er en konsekvens af, at man, uanset om man vil prøve at løbe fra det eller ej, på alt for kort tid har gennemført en så omfattende ændring i vores socialvæsen, at socialindkomsten og dens følgelove har vist sig at få helt forkerte konsekvenser. Det burde man have taget i betragtning.

Fru Lone Dybkjær sagde, at vi jo ikke kan have noget ansvar for dette. Nej, det kan vi ikke, men, siger fru Lone Dybkjær, vi kan ikke have noget ansvar, fordi vi sad med korslagte arme. Vi sad ikke med korslagte arme. Vi sagde, at vi egentlig gerne ville være med til at gennemføre en socialindkomstlovgivning, men bare ikke på den måde, socialministeren havde forelagt den på. Vi ville